

Pältsas sydtopp. Tycker att Gyllene triangeln är ett passande smeknamn för detta sköna område längst i norr - här finns bland annat Laestadiusvallmon men den används inte för opiumtillverkning som i den "riktiga" Gyllene triangeln. FOTO: NILS JOHANSSON

Vackert verk om fjällen

LITTERATUR

Paradis i norr

FÖRFATTARE och fotograf Bosse Johansson

FÖRLAG Stigfinnaren

I sommar har pensionerade lokalredaktören Bosse Johansson i Kalix gett ut sin fjärde foto- och reportagebok.

Den är en fortsättning på förra boken "Svanesången" som handlade om landskapet Norrbotten och dess människor (recenserad i PT 20 augusti 2012). Det nya praktverket handlar om Lapplands fjällvärld.

Att det är där paradiset ligger övertygar Bosse Johansson om, med bilder och berättelser fördelade på 22 kapitel.

Paradisets centrum är den plats i fjällvärlden där Norges, Sveriges och Finlands gränser möts, men Bosse Johansson kallar den inte Treriksröset utan skriver konsekvent Gyllene triangeln.

Under 50 år har Bosse Johansson regelbundet återvänt till sitt paradis, alltid utrustad med kamera, fiskegrejer och lyhörddhet.

Han blandar fakta om djur, växter och människor, med egna och andras berättelser och skrönor.

Jakt- och fiskehistorierna är lagom allmänt hållna, så att både riktigt inbitna och ytterst vagt intresserade kan ha behållning

av äventyren. Boken är mycket vacker med sina många färgbilder på varje uppslag, men Bosse Johansson blundar inte för det fula - som utan undantag har med människornas handlingar att göra: Lars Levi Laestadius och andras gravplundringar, samarbetsproblemen bland glesbygdsbefolkningen som bara tycks öka, ytterligare hot om vattenkraftsutbyggnad i världsarvet Lapponia.

Ännu en faktor som får tillskrivas det som är jobbigt i fjällen är naturligtvis de bitande, blodsgående insekterna. Dessa tillägnas det egna kapitlet "Plågor i paradiset".

Liksom vid tidigare bokutgivningar har Bosse Johansson utfört en kulturhistorisk gärning när han presenterar sitt utforskande av länet och dess kulturhistoria på ett så lätttsamt sätt att det är svårt att sluta läsa när man väl har börjat.

Det märks att Bosse Johansson älskar att möta olika slags människor och höra dem berätta såväl om vardagslivet som om mera

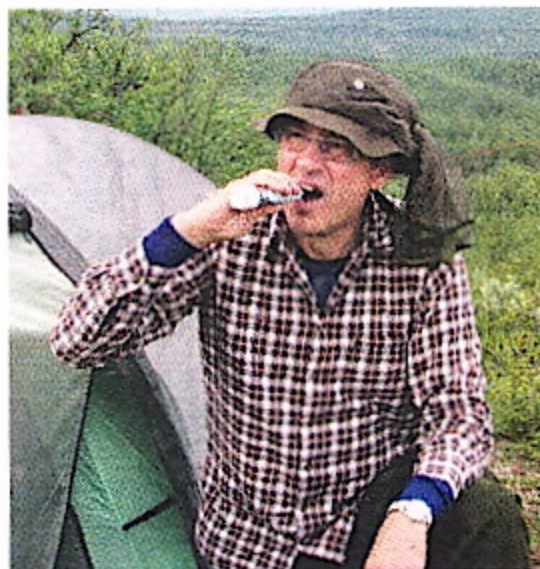
ovanliga tilldragelser. Till bokens stora behållning hör att han i sin tur kan sammanfatta berättelserna och förmedla dem vidare i ett koncentrat där text, bild och grafik samspelar så att boken trots sitt omfång aldrig känns för mastig.

Behållningen blir inte sämre av att jag vet att han dubbelkollat alla fakta (han är ju journalist om än pensionerad) och att jag därför kan ta till mig lärdomarna utan att tveka. När han kommer med personliga omdömen framkommer det tydligt.

Jag säger som jag sa om den förra boken: Ett måste i alla skolor.

För närvarande är Bosse Johansson ofta ute på evenemang för att sälja sin nya bok, senast under Karesuando marknad. Snart kommer han till Piteå för att göra detsamma vid Noliämäs-san.

Karina Sundkvist

Utrustningen har förbättrats radikalt under Bosse Johanssons 50 år i fjällen. "Tält och liggunderlag är betydligt bekvämare och även moderna påfund som eltandborsten kan förstärka njutningen", säger han.

FOTO: NILS JOHANSSON

Viktigast av allt när Bosse Johansson fjällvandrar är gemenskapen och kamratskapet. Här med sonen Nils som fick följa med mamma och pappa på sin första fjälltur redan som tvååring.

FOTO: JOAKIM STRÖMBÄCK